

śmierć osoby lub szkoda w mieniu, pracownik ochrony jest obowiązany do:

- 1) powiadomienia o zdarzeniu bezpośredniego przełożonego oraz najbliższej jednostki Policji,
- 2) zabezpieczenia, w miarę możliwości, śladów na miejscu zdarzenia i niedopuszczenia na to miejsce, do czasu przybycia Policji, osób postronnych,
- 3) ustalenia, w miarę możliwości, tożsamości osób będących świadkami zdarzenia.

§ 9. 1. Każdy przypadek zastosowania środków przymusu bezpośredniego oraz towarzyszące mu okoliczności dokumentuje się w ewidencji prowadzonej przez wewnętrzną służbę ochrony lub przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie usług ochrony osób i mienia.

2. Wpis w ewidencji, o której mowa w ust. 1, powinien w szczególności zawierać:

- 1) dane personalne osoby, w stosunku do której zastosowano środki przymusu bezpośredniego,

- 2) datę, godzinę i miejsce zastosowania środka przymusu bezpośredniego,
- 3) przyczynę, rodzaj i skutek zastosowania środka przymusu bezpośredniego,
- 4) numer licencji, imię i nazwisko pracownika ochrony,
- 5) informację o udzieleniu pierwszej pomocy przedmedycznej i jej zakresie.

§ 10. Podczas stosowania środków przymusu bezpośredniego, w przypadku, o którym mowa w art. 37 pkt 2 ustawy, stosuje się przepisy § 2—5 oraz § 7—9 rozporządzenia.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

564

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 czerwca 1998 r.

w sprawie szczegółowych warunków i sposobu postępowania przy użyciu broni palnej oraz trybu wyposażenia funkcjonariuszy Inspekcji Celnej w broń palną.

Na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 71, poz. 449) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Funkcjonariusze Inspekcji Celnej, zwani dalej „funkcjonariuszami”, mają prawo użycia broni palnej w stosunku do osób tylko w przypadkach określonych w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 71, poz. 449), zwanej dalej „ustawą”.

2. Przez użycie broni palnej rozumie się oddanie strzału w kierunku osoby w celu jej obezwładnienia, po wyczerpaniu postępowania określonego w § 4.

§ 2. Przy podejmowaniu decyzji o użyciu broni palnej funkcjonariusz jest obowiązany postępować ze szczególną rozwagą, traktując użycie broni palnej jako ostateczny środek działania.

§ 3. Broni palnej nie używa się, w przypadkach określonych w art. 13 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy, w stosunku do kobiet o widocznej ciąży, starców oraz osób o widocznym kalectwie albo o wyglądzie wskazującym na wiek do 13 lat.

§ 4. 1. Funkcjonariusze przed użyciem broni palnej są obowiązani:

- 1) po okrzyku „INSPEKCJA CELNA” wezwać osobę, w stosunku do której przewiduje się użycie broni palnej, do zachowania zgodnego z prawem,

a w szczególności do natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego narzędzia, odstąpienia od bezprawnych działań lub użycia przemocy albo zaniechania ucieczki,

- 2) w razie niepodporządkowania się wezwaniom określonym w pkt 1 zagrozić użyciem broni palnej okrzykiem „STÓJ — BO STRZELAM”,
- 3) oddać strzał ostrzegawczy w górę, jeżeli czynności określone w pkt 1 i 2 okażą się bezskuteczne.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się, w przypadku gdy z zachowania osoby posiadającej broń lub niebezpieczne narzędzie wynika, że wszelka zwłoka groziłaby bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia i zdrowia ludzkiego.

3. Użycie broni palnej w sytuacji, o której mowa w ust. 2, musi być poprzedzone okrzykiem „INSPEKCJA CELNA”.

§ 5. 1. Jeżeli wskutek użycia broni palnej następuje zranienie, podejrzenie śmierci lub śmierć osoby, funkcjonariusz jest obowiązany, z zachowaniem bezpieczeństwa własnego i osób trzecich oraz bez zbędnej zwłoki, udzielić pierwszej pomocy i niezwłocznie wezwać lekarza.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, oraz gdy w wyniku użycia broni palnej nastąpiła szkoda w mieniu, funkcjonariusz jest obowiązany ponadto do:

- 1) zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia i nie dopuszczenia na to miejsce osób trzecich oraz
- 2) jeżeli jest to możliwe — ustalenia świadków zdarzenia.

§ 6. 1. W każdym przypadku użycia broni palnej lub oddania strzału ostrzegawczego funkcjonariusz jest obowiązany niezwłocznie powiadomić o tym dyżurnego najbliższej jednostki Policji oraz bezpośredniego przełożonego.

2. Bezpośredni przełożony jest obowiązany niezwłocznie powiadomić dyżurnego Generalnego Inspektoratu Celnego o każdym przypadku użycia broni palnej.

3. W przypadku braku możliwości niezwłocznego powiadomienia bezpośredniego przełożonego o zdarzeniu, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz jest obowiązany powiadomić dyżurnego Generalnego Inspektoratu Celnego.

§ 7. 1. O każdym przypadku użycia broni palnej lub podjęcia czynności, o których mowa w § 4 ust. 1, funkcjonariusz jest obowiązany niezwłocznie powiadomić właściwy organ Inspekcji Celnej, w formie pisemnej notatki służbowej, za pośrednictwem bezpośredniego przełożonego.

2. Notatka, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności:

- 1) stanowisko służbowe oraz imię i nazwisko funkcjonariusza,
- 2) określenie czasu i miejsca użycia broni palnej lub podjęcia czynności, o których mowa w § 4 ust. 1,
- 3) opis sytuacji poprzedzającej użycie broni palnej i sposobu postępowania funkcjonariusza przy użyciu broni palnej, a także informację o działaniach podjętych zgodnie z § 5,
- 4) dane umożliwiające identyfikację świadków zdarzenia,
- 5) jeśli jest to możliwe, dane identyfikacyjne osoby, wobec której użyto broni palnej, oraz określenie skutków użycia broni palnej i sposobu udzielenia pomocy w wypadku zranienia człowieka.

3. Do obowiązku organu Inspekcji Celnej, o którym mowa w ust. 1, należy:

- 1) zbadanie, czy użycie broni palnej lub podjęcie czynności określonych w § 4 ust. 1 nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- 2) niezwłoczne zawiadomienie prokuratora w wypadku stwierdzenia, że użycie broni palnej było niezgodne z obowiązującymi przepisami,
- 3) wszczęcie postępowania dyscyplinarnego w wypadku wskazanym w pkt 2 oraz w razie stwierdzenia, że podjęcie czynności określonych w § 4 ust. 1 było niezgodne z obowiązującymi przepisami.

§ 8. 1. Pozwolenie na posiadanie broni palnej wydaje, na wniosek organu Inspekcji Celnej, w trybie określonym odrębnymi przepisami, właściwy miejscowo komendant wojewódzki Policji.

2. Organy Inspekcji Celnej dokonują zakupów broni palnej i amunicji według zasad obowiązujących w Policji.

§ 9. 1. O wydaniu funkcjonariuszowi broni palnej oraz amunicji decyduje właściwy organ Inspekcji Celnej, pod warunkiem uprzedniego przeszkolenia funkcjonariusza i przeprowadzenia z wynikiem pozytywnym sprawdzenia znajomości przepisów dotyczących użycia broni palnej oraz zasad bezpiecznego obchodzenia się z bronią palną i amunicją.

2. Przeszkolenie oraz sprawdzenie znajomości przepisów i zasad, o których mowa w ust. 1, organizuje właściwy organ Inspekcji Celnej, zgodnie z programem zatwierdzonym przez Generalnego Inspektora Celnego i uzgodnionym z Komendantem Głównym Policji.

3. Funkcjonariusz, któremu wydano broń palną i amunicję, jest obowiązany posiadać przy sobie w czasie wykonywania obowiązków służbowych świadectwo broni, legitymację służbową oraz znak identyfikacyjny.

§ 10. 1. Funkcjonariusze, po zakończeniu pracy, są obowiązani do codziennego zdania broni i amunicji do magazynu broni.

2. Spełnienie obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie jest wymagane w przypadkach:

- 1) wykonywania zadań służbowych wymagających przebywania poza siedzibą organu Inspekcji Celnej po upływie urzędowego czasu pracy,
- 2) wydania przez organ Inspekcji Celnej stosownego zezwolenia.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, funkcjonariusz, po zakończeniu pracy, jest obowiązany przechowywać broń palną i amunicję w sposób uniemożliwiający dostęp osób niepowołanych, a w szczególności w metalowej, wyposażonej w zamek kasecie, przytwierdzonej na stałe do konstrukcji budynku.

§ 11. 1. Właściwy organ Inspekcji Celnej jest obowiązany niezwłocznie spowodować zdanie przez funkcjonariusza broni palnej i amunicji do magazynu, o którym mowa w § 10 ust. 1, w przypadkach:

- 1) rozwiązania stosunku pracy,
- 2) stwierdzenia nieprzestrzegania obowiązujących zasad przechowywania broni palnej i amunicji,
- 3) podejrzenia użycia broni palnej i amunicji w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami.

2. Organy Inspekcji Celnej są obowiązane niezwłocznie powiadomić właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Policji o przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*